

Postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 11 maja 1928 r.
sygn. akt III Kr 189/28

Sąd Najwyższy przed wydaniem ostatecznego wyroku może orzec dopuszczalność dozoru policyjnego po myśli § 4 i 5 ustawy z 10 maja 1873 r. – przepisy policyjno-karne przeciwko próżniakom i włóczęgom w stosunku do osób w tym samym postępowaniu skazanych.

Sąd Najwyższy wyznaczył skutek zażalenia nieważności oskarżonego Antoniego Grabowskiego *recte* Grabosia i Marii Bojanowskiej jako matki i opiekunki oskarżonego nieletniego Juliana Bojanowskiego, przeciw wyrokowi sądu przysięgłych w Krakowie z dnia 23 lutego 1928 r., sygn. akt Vr 2436/27, którym: [1] oskarżonego Antoniego Grabowskiego *recte* Grabosia uznano winnym zbrodni skrytobójczego morderstwa rabunkowego z §§ 134 i 135 ust. 2 u.k.¹, zbrodni kradzieży z §§ 171, 173, 174 pkt a, 174 ust. 1 pkt a i c, 175 ust. 1 pkt a u.k., przekroczenia z §§ 32 i 36 patentu o broni², za co skazano go po myśli § 136 u.k. przy zastosowaniu § 34 i 35 u.k. na karę śmierci przez powieszenie, [2] oskarżonego Juliana Bojanowskiego współwiny w zbrodni rabunku z §§ 5, 190, 192 i 194 u.k., zbrodni kradzieży z §§ 171, 173, 174 pkt a, 174 ust. 1 pkt a i c, 176 ust. 2 pkt a u.k. i za to skazano go po myśli § 194 u.k. przy zastosowaniu § 34 u.k. na karę 10 lat ciężkiego więzienia, obostrzonego jednym twardym łóżem co miesiąc z policzeniem mu do kary aresztu śledczego od dnia 12 maja 1927 r. do dnia 23 lutego 1928 r.

Zarazem orzeka się dopuszczalność dozoru policyjnego po myśli § 4 i 5 ustawy z 10 maja 1873 r., Dz.U.P. nr 108³ po odcierpieniu przez niego kary.

Po myśli § 389 k.p.k. skazuje się obydwóch na solidarne ponoszenie kosztów postępowania karnego, w myśl §§ 286 i 346 k.p.k. termin do rozprawy jawnej na dzień 13 czerwca 1928 o godzinie 11.

O tym należy zawiadomić oskarżonego Antoniego Grabowskiego *recte* Grabosia i jego obrońcę adwokata dra Dawida Balwę, zamieszkałego w Krakowie ul. Grodzka 49, oskarżonego Juliana Bojanowskiego i jego obrońcę adwokata dra Wilhelma Kohanego, zamieszkałego w Krakowie, ul. Floriańska 27 (I piętro), Marię Bojanowską, masażystkę zam. w Krakowie ul. Floriańska 21, I piętro, jako matkę i opiekunkę małoletniego oskarżonego Juliana Bojanowskiego, zaznaczając, że z powodu aresztu oskarżeni mogą tylko dać się zastąpić przez obrońcę i że, skoro nie oświadczyli, iż chcą do powyższej rozprawy wysłać na własny koszt obrońcę, ustanawia się im obrońców z urzędu w myśl § 347 k.p.k., a to dla oskarżonego Antoniego Grabowskiego *recte* Grabosia w osobie Henryka Korala, adwokata w Warszawie ul. Senatorska 36, a dla

¹ Austriacka ustawa karna z dnia 27 maja 1852 r., Dz.U.P. 1852 poz. 117.

² Austriacki patent cesarski z dnia 24 października 1852 r. o wyrobie, posiadaniu i noszeniu broni, tudzież handlu bronią i jej przewozie, Dz.U.P. 1853 poz. 223.

³ Austriacka ustawa z 10 maja 1873 r., którą wydają się przepisy policyjne karne przeciwko próżniakom i włóczęgom, Dz.U.P. 1873 poz. 108.

oskarżonego Juliana Bojanowskiego w osobie Antoniego Józefa Landaua, adwokata w Warszawie ul. Śniadeckich.

Dowód, że zawiadomienie to doręczono, należy tu bezzwłocznie przedłożyć.

[Przywołane przepisy: § 5 u.k., § 34 u.k., § 35 u.k., § 134 u.k., § 135 u.k., § 136 u.k., § 171 u.k., § 173 u.k., § 174 u.k., § 175 u.k., § 176 u.k., § 194 u.k. z 1852 r., § 32 patentu o broni, § 36 patentu o broni, § 4 ustawy, którą wydają się przepisy policyjno-karne przeciwko próżniakom i włóczęgom, § 5 ustawy, którą wydają się przepisy policyjno-karne przeciwko próżniakom i włóczęgom z 10.05.1873 r., § 286 k.p.k., § 346 k.p.k., § 347 k.p.k., § 389 k.p.k. z 1873 r.]